

Ann och Myran

Första gången jag hörde ordet rallylydnad blev jag direkt nyfiken på det och ville prova, utan att egentligen veta vad det var. Jag anmälde mig och min hund Myran till en nybörjarkurs i Hallsberg och blev sedan fast! Detta var våren 2007. Några månader senare, i juni, gick jag och en klubbkamrat en instruktörsutbildning för rallylydnad på Bonizas hundskola nere i Småland. Under hösten, samma år, drog vi två sedan igång vår första nybörjarkurs och har nu hållit i fyra kurser, både för nybörjare och i fortsättningsklasser.

Rallylydnad är ett jättebra och enkelt verktyg för att träna upp kontakten och samarbetet med sin hund! Aktiveringen ger även hunden en ordentlig dos av mental stimulans. Myran och de hundar som jag har tränat denna aktivering ihop med, blir rejält trötta efter bara ett litet tag. Det är tätt mellan skyltarna och de olika momenten, så oftast hinner inte hunden "tröttna", utan måste ha fokus på matte/husse hela tiden för att veta vad man ska göra närmast vid nästa skylt. Det är en lättisam men nyttig hundaktivering som alla kan lära sig, d.v.s. "inga konstigheter" som Håkan på kanal 5 säger :-).

För Myran och mig passar rallylydnaden väldigt bra. Hon är väldigt lättlärd och lyhörd, men både hon och jag har extremt dåliga "tävlingss-/prestationsnerv". Myran behöver mycket av mitt stöd och "pepp" när vi jobbar ihop och eftersom man får prata hur mycket man vill med sin hund under tiden man går på banan, så slappnar både hon och jag av bättre. Dessutom har rallylydnaden gjort att även den "vanliga" lydnaden går bättre. Vi har fått ett bättre samarbete och mer glädje i lydnaden.

Myran och jag tränar lite rallylydnad hemma i trädgården, men eftersom jag håller kurser i rallylydnad blir det automatisk mest träning i samband med kurstillfällena.

Vad är mitt mål? Det måste väl förstås vara att bli "Rallylydnadschampion"! I rallylydnad finns det tre klasser, nybörjare, fortsättning och avancerad. För att eröbra titeln Rally Champion, skall man ha vunnit Rally i avancerad klass tre gånger inför minst två olika domare. Ett annat mål är förstås att lära ut och sprida kunskap om rallylydnad till så många som möjligt och att jobba för att det ska bli officiellt. Myran och jag har tävlat i rallylydnad tre gånger. Alla tävlingar var inofficiella, eftersom detta tyvärr inte är en offici-

ell sport än. Första gången vi gav oss ut på banan, fick Myran beröm för utförandet av domaren, men klanliga matte misade en skylt och såg till att vi blev diskade!

Andra gången var jag för nervös. Det smittade tyvärr av sig på Myran och vi fick inte godkänt. Det tog både för lång tid plus att vi fick en massa poängavdrag för bristande samarbete. Tredje gången gillt som vi gav oss ut på tävlingsarenan igen, gick det suveränt bra! Vi fick 98 poäng av maximalt 100 möjliga och hade ett fint flyt, ett bra samarbete och hade jätteroligt ute på banan!

Myran är min andra egna hund, men hon är den första hunden som jag "jobbar" med på ett helt annat sätt än jag har gjort förut. Jag har alltid bara haft "sällskapshundar". Kände tyvärr inte till allt roligt och spännande man kunde göra med sin hund innan Myran kom in i bilden! Den största insikten var kanske framförallt hur roligt hundar tycker det är att jobba med huvudet också, och hur bra de mår av det.

Förutom rallylydnaden, så tränar och tävlar Myran och jag även i tävlingslydnad. Vi tränar också regelbundet sök och lägger lättare spår ibland. Hade en period under Myrans första två år, där vi ville "pröva på allt", och gick då också en grundkurs i freestyle och en i agility.

Collien passar verkligen för allt :)

Ann Carlsson & Myran

